

thinget da har taget Stilling til denne Sag. Forslaget til Valgkredsenes Omordning blev forelagt i Oktober, og 2den Behandling i Folkethinget sluttede den 29de Marts. Det er altsaa et godt Spand Tid, det har ligget i Udvalget, og siden har Valgkredsagen ikke været til Behandling. Forslaget kom altsaa da til 2den Behandling, det var det Resultat, man kom til, og dermed sluttede den Historie, og saaledes er det gaaet hver Gang. Jeg er nødt til at modsige de ærede Medlemmer, der sige, at der er viist praktisk Stræben i Folkethinget for at faae dette Spørgsmaal ordnet. Jeg har allerede nævnt, at det aldrig er kommen saa langt, at Forslaget er avanceret fra Folkethinget over i Landstinget, og saalænge det ikke er kommet dertil, saa tror jeg, at det er nærmest en theoretisk Forhandling; man kan egentlig ikke sige, at Spørgsmaalet er forhandlet med det Formaal at faae Noget ud af det. Jeg er for Resten ikke saa forundret derover, da jeg tvivler meget om, at det vil være let under de nuværende politiske Forhold at komme til en Ordning af dette Forhold. Det vil jeg sige ligefrem, at skulde der blive gjort noget Forsøg igjen, skal jeg modtage det med god Villie, forsaavidt jeg faar med det at gjøre; men jeg tror ikke, det vil være let under de nuværende Forhold. Det tror jeg ikke at kunne indlade sig at udtale overfor det ærede Medlem, fordi det her gjælder et Regjeringsforslag. — Angaaende det foreliggende privat indbragte Spørgsmaal har jeg udtalt mig ganske kort, og jeg finder ikke Anledning til at udtale mig udførligere derom. Det er ikke min Sag at forsvare det. Jeg vil blot tillade mig overfor det ærede Medlem at bemærke, at naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde i Folkethinget fornummet, at det ikke gik, hvis man vilde have Amtvalg, saa maa jeg sige, at jeg har ikke havt en bestemt Fornemmelse hverken i Folkethinget eller i dette Thing af, hvad man kunde føre igjennem i denne Sag, det er heller ikke min Sag at have en bestemt Fornemmelse deraf, da det som sagt er et privat Forslag, overfor hvilket jeg har en anden Stilling end overfor et Regjeringsforslag, og hvor jeg kun vil hjælpe til med, hvad jeg kan, og sige, hvad min Stilling er. Men hvis jeg skulde have en Fornemmelse overfor dette Lovforslag, gaar den i den Retning, at man

vel holder af at tale om at naae det Formaal, som dette Lovforslag tilsigter, men at jeg anser det for meget tvivlsomt, om man alvorlig vil bestræbe sig for at naae dette Maal.

Wagen: Jeg ønsker kun at gjøre en Bemærkning til det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen), en Bemærkning, som forøvrigt allerede den høitærede Minister gjorde, nemlig den, at selv om der er stillet Forslag i Folkethinget, ere disse Forslag ikke naaede hertil. Nu sagde det ærede Medlem ganske vist, at Regjeringen havde været imod dem; men jeg tilstaar, at jeg ikke troede, at Oppositionen i alle Forhold tog saa delikat Hensyn til, hvad Ministeriet ønskede, at Folkethinget ikke, naar Ministeriet var derimod, dristede sig til at oversende Forslaget til Landstinget. Jeg tror, vi have adskillige Exempler paa den modsatte Fremgangsmaade. Dersom der altsaa havde været den rette Alvor i Bestræbelserne for at faae denne Reform gennemført, tænker jeg ogsaa, at vi havde faaet Forslaget herover, selv om ikke den høitærede Minister paa Forhaand havde erklæret, at han kunde gaa ind derpaa. Vi have jo dog ogsaa Mulighed for gjennem Vendinger at kunne komme til Entighed saaledes, at det, at Ministeriet ikke vil gaa ind derpaa, ikke forekommer mig afgjørende. Det var ikke overfor det foreliggende Forslag, men med Hensyn til Forholdstalsvalgmaaden, at jeg udtalte, at naar man selv afgjort modsætter sig dens Indførelse ved Folketingsvalgene samtidig med, at man lovpriiser den i andre Forhold, viser det, at det ikke er om Sagens Gjennemførelse at gjøre; men det er en Opportunitetspolitik, som tager dette Princip op, hvor man tror, at man selv kan bruge det, men forkafter det, hvor man ikke finder det stemmende med Ens egne Interesser. — Naar det samme ærede Medlem udtalte, at det forekom ham, at den her foreslaaede Valgmaade skulde give et tro Udtryk for Bølgernes Mening, saa maa man jo fra det samme Synspunkt ogsaa godkende Forholdstalsvalgmaaden; thi den giver netop et tro Udtryk for den samlede Bølgerebefolknings Ansuelser ved at gruppere Repræsentanterne i Forhold til dem. — Hvad angaar Valget